

Українське Видавниче Товариство „СІАЧ“

при Педагогічн. Інституті

ім. М. ДРАГОМАНОВА.

PRAHA - SMÍCHOV.

ulice Malátova 19/III.

І. Літографічно, на правах рукопису. (Формат 26 × 17.)

1. *Ярема Я., проф., др.* — Вступ до філософії. 1924 р. стор. 166 Кч. 20—

І. Тямка філософії, її зміст та обсяг. 1. Мета вступу до філософії як окремої дисципліни. 2. Дефініція філософії. 3. Психологічна генеза філософської думки. 4. Відношення між філософією й релігією. 5. Два різні погляди на суть філософії: інтелектуалізм і критицизм (волюнтар.). 6. Погляд на розвиток філософії. 7. Перегляд філософських наук. 8. Спроби класифікації: а) Загальна філософія. Метафізика. Поетика. Логіка. Теорія вартостей. б) Спеціальні ділянки філософії.

ІІ. Онтологічні проблеми й напрямки. Проблеми буття й діяння — онтичні й генетичні.

А) Проблеми буття. Емпіричний світ і трансцендентальний. Шукання суті. Талес. Анаксимен. Діоген з Аполонії. Гільзоуїзм. Геракліт. Анаксимандер. Пітагор. Ксенофан. Емпедокл. Демокрит. Платон. Абсолютна й відносна дійсність. Субстанція. Атрибути й модуси. Субстанція й атрибути. Позитивізм. Віндельбанд і Кільпе в обороні метафізики. Поділ онтичних проблем. Оптимізм і песимізм. Універсалізм і індивідуалізм. Проблема Бога: І. Скількісна проблема. Одність-многість. Генізм (сінгулярізм) і плуралізм. Генізм Спінози. Елейські геністи. Зенон. Плуралізм Гербарта. ІІ. Якісна проблема. 1. Матеріалізм. 2. Спиритуалізм. 3. Дуалізм. 4. Монізм.

Б) Проблеми діяння. Механізм і фіналізм (телеологія) Спенсер і його філософія еволюції.

ІІІ. Ноетичні проблеми й напрямки. 1. Завдання критики пізнання. Проблема генези. Рационалізм і емпіризм. Проблема важности й меж пізнання. Догматизм. Скептицизм. Критицизм і позитивізм. Проблема предмету. Ідеалізм. Реалізм наївний і критичний. Феноменалізм. 2. Від Льока до Канта. Рационалізм. Догматизм. Скептицизм. Емпіризм Льока. Сенсуалізм Кондіяка. Берклі. Філософські досліди Юма щодо емпіричних правд і принципу причинности. Висновки філософії Канта.

2. *Гончарів-Гончаренко, лект., др.* — Загальна гігієна. 1924 р. стор. 369 . . . Кч. 45—

Увід. Повітря. Грунт. Вода. Шкіра. Одяг. Оселя. Віджива. Чинність зору. Огляд деякого приладдя, що його вживають при гігієнічних дослідах. Деякі вправи.

3. *Русова С., проф.* — Теорія педагогіки на основі психології. 1924 р. стор. 234. (вчерпане).

Значіння педагогіки, її науковий ґрунт, галузі педагогічної науки. Методи психологічного досліду. Фактори виховання. Індивідуальність учителя. Розвиток дитини. Інстинкти: руху, соціальний, сексуальний, творчий або зобразний, мови. Забава. Праця. Естетичне виховання. Розум. Пам'ять. Ува. Процес мислення. Емоція. Воля й моральне виховання. Бібліографія.

4. *Гула Ф., доц.* — Теорія векторів. 1924 р. стор. 69 Кч. 10—

Величини скалярні й векторні. Додавання й відімання. Розкладання векторів. Скалярний добуток. Векторовий добуток. Приміри з аналітичної геометрії. Поверхня довільного трикутника у просторі. Поверхня многокутника. Мет замкнутого многокутника на даний напрям. Приміри зі статки. Добуток із трьох векторних чинників. Ділення. Різничкування вектора супроти скалярної величини. Градієнт скалярної функції. Оператор Гамільтона. Різничкування вектора супроти скалярної величини в певному напередданому напрямі. Оператор Гамільтона для векторного аргументу. Оператор Laplace'a. Закони: Gauss'a, Stokes'a, Green'a.

5. *Іваненко Є., проф.* — Пропедевтика вищого рахунку (основи диференціального й інтегрального числення. 1924 р. стор. 232 Кч. 30—

I. 1. Визначення похідної й основні теореми. 2. Ступеневе, логаритмічне диференціювання. 3. Невизначені функції. 4. Складні функції. 5. Вищі похідні й диференціали. 6. Диференціювання функцій від кількох змінних. 7. Теореми Ролля, Лягранжа: а) Методи дослідження змін функцій, б) максимум і мінімум функцій (визначених і невизначених). 8. Шерег Тайльора. 9. Невизначеності.

II. 1. Основні теореми інтегрування й інтеграли диференціалів основних функцій. 2. Основні способи інтегрування. 3. Розгорнення дробів відомих функцій у суму основних дробів. 4. Інтегрування дробів відомих функцій. 5. Інтегрування невідомих функцій (заміни Ейлера й Абеля). 6. Інтегрування тригонометричних, показательних та логаритмічних функцій.

III. 1. Визначення означеного інтегралу. 2. Означений інтеграл, як межа суми. 3. Основні властивості означеного інтеграла. 4. Обчислення полів й обсягів. 5. Обсяг і поверхня оборотних тіл. 6. Випростання плоских кривих. 7. Кратні інтеграли.

6. *Іваненко Є., проф.* — Аналітична геометрія у просторі. 1924 р. ст. 304. Кч. 45—

I. 1. Основні теореми щодо відтінків у просторі. 2. Площа: роди її рівняння; кут між площами; перехрестя площ; жмут площ. 3. Проста й різні роди її рівнянь; умови рівнобіжності й прямокутності простої до площі; кут між простою й площею; умова перехрестю просторових прямих.

II. 1. Циліндрична й конічна поверхні; конус другого ступеня. 2. Куля; рівняння її, взаємне положення кулі та площі; бігункова площа; перетин двох куль. 3. Еліпсоїди: рівняння й аналіз їх; взаємне положення еліпсоїди й площі, поперечники й поперечникові площі, перерізи еліпсоїди. 4. Гіперболоїди: рівняння й аналіз; їх кругові перерізи й асимптотичні конуси; гіперболоїда й площа; поперечники; простолінійні творчі. 5. Параболоїди: рівняння й аналіз їх, головні та кругові перерізи. Параболоїда й площа; поперечники; простолінійні творчі. 6. Перетворення координат.

7. *Чижевський Дм., доц.* — Льюгіка. 1924 р. стор. 331 Кч. 50—
Увід до льюгіки. Теорія поняття. Теорія суду. Теорія виводу. Основи методології. Основи теорії науки. До кожної частини поданий збірник завдань.

8. *Старков А., проф., др.* — Загальна біологія. 1924 р. стор. 192 Кч. 40—

Живини. Енергія-матерія. Будова всесвіту. Джерело енергії та її трансформатори. Клітина. Морфологічний склад клітини, ядро, центріозома, оболонка тваринних клітин, клітинні долучення, ядро структура світу. Життєві функції клітини. Побудники-драгівники. Осмотичні подраження, механічні подраження. Термічні побудники. Чин промінєвих побудників: світло, як паралізативний чинник, проміння Рентгена, проміння Бекереля, радії. Електричні драгівники. Таксиси чин тропізми. Товщі. Відживлення живих організмів і виміна творива. Білковина. Товщєвий шар. Ароматичні сполуки: Діаміноокси, Аргінін. Синтеза білковини в ростинному організмі.

9. *Қабачкі І., доц.* — Політична економія. 1924 р. стор. XXI—353 Кч. 65—

Вступ. Предмет політичної економії, її визначення; основні поняття. Різні ступні господарського розвитку людських суспільств. Розділ пол. ек. на відділи.

Продукція. Характеристика умов продукції; головний чинник її — труд. Вплив природних умов на господарську діяльність. Капітал; теоретичне й історичне його визначення. Організація господарської діяльності. Форми промисловості (ремесло, хатня промисловість, мануфактура, фабрика). Форма підприємств (одноособові й колективні п.); акційні компанії; об'єднання підприємств. Підприємства суспільної влади. Кооперативні підприємства у сфері продукції. Особливості землеробської продукції.

Обмін. Різні теорії цінності. Процес установалення ринкових цін. Регулювання цін суспільною владою. Ціни на продукти землеробської й обробчої промисловості. Гроші; їх функції. Папірові гроші; способи відновлення металеві валюти. Пап. гроші України. Кредит; його типи; вексельний курс; платіжний й торговельний біляси. Загальне значіння кредиту для народнього господарства. Банки; їх типи; найголовніші операції комерційних банків. Основне правило банкової політики. Ощадні каси. Кредитові кооперативи. Шляхи й засоби комунікації. Торговля, біржі; економічне їх значіння. Політика зовнішнього торгя.

Розподіл. Основні форми суспільного прибутку. Заробітна платня; різні її теорії. Робітничє законодавство. Професійні робітничі союзи. Способи колективного регулювання робітничого договору. Прибуток капіталістів (відсоток на капітал і підприємський зиск). Земельна рента; особливості міської ренти. Продовольча оренда.

Споживання. Залежність споживання від особливостей суспільного устрою. Досліджування робітничих і селянських бюджетів. Споживчі товариства. Промислові кризи. Зв'язок їх із основними умовами капіталістичного устрою.

10. *Іваненко Є., проф.* — Альгебрична аналіз (основи вищої альгебри). 1925 р. стор. 162 Кч. 25—

Вступ. Про число. 1. Клясифікація Дедекинда. 2. Невимірні числа. 3. Злучно-увні числа. 4. Взори Муавра.

1. Ціла функція: 1. розвязки її, розклад функції на чинники; злучні розвязки. 2. Кратні розвязки, відокремлення їх. 3. Розвязання рівнянь: двочленні рівняння; рівняння 3. й 4. ступіня.

II. 1. Рациональні дроби. 2. Числові рівняння: границі реальних розвязків за Ньютоном і Лягером, число розвязків і теорема Декарта. 3. Основні теореми реальних розвязків: Роля і Фур'є-Бюдана. 4. Функції й теорема Штурма. 5. Обчислення реальних розвязків. 6. Обчислення невимірних розвязків: а) підборне правило (*regula falsi*), б) спосіб Ньютона. 7. Симетричні функції й суми однакових ступінів розвязків.

11. *Омельченко Гр., лект.* — Ввід до славянознавства. 1925 р. ст. 131 — 11 map Кч. 35—

Причини, що побуджують студіювати славянознавство. Коліска славянства. Про походження праславянської мови. Причини розселення Славян. Кімерійці. Скити. Сармати. Балканський півострів. Про прихід Хорватів та Сербів на Балкани. Болгари. Східна Німеччина. Полабсько-балтійські Славяни. Чехи та Словаки. Поляки. Східні Славяни. Культурний побут Славян.

12. *Русова С., проф.* — Дидактика. 1925 р. стор. 191 Кч. 35—

Визначення слова „дидактика“. Матеріал навчання в історичному освітлені. Систематизація матеріалу навчання. Процес числення та його виховання. Процес навчання. Засоби й завдання навчання. Методи навчання. Нові методи. Роля вчителя. Деякі тези експериментальної дидактики Лая. Предмети навчання. Рідна мова. Математика. Географія. Історія. Природознавство. Діяльність навчання. Моральні завдання навчання. Школа. Роля дисципліни в школі. Різні типи шкіл. Підпорядкування школи. Принципи видатних педагогів про вимоги нової школи й конечности реформи школи.

13. *Іваненко Є., проф.* — Диференціальне числення. 1925 р. стор. 372 . . . Кч. 45—

I. Доповнення до пропедевтичного курсу диф. числення. Диференцування функцій від кількох незалежних. Невизначені функції. Одновимірні функції. Шерет Гальора й Макльореня від одної й кількох змінних та пристосування їх. Умовні *maxima* й *minima*.

II. Диференціальна геометрія на площі: Плоські криві, дотичні й нормальні та їх величини. Дослід форми кривої. Кривина й обчислення луча та центра кривини. Евольюти й евольвенти. Огортальні криві. Родини кривих і доторкальні їх. Асимптоти. Особливі точки й аналіза їх. Дослідження рівнянь кривих.

III. Диференціальна геометрія у просторі: Просторова крива та її визначальні площі. Кривина та кручення просторової кривої. Взори Френе (Серре).

IV. Дослідження поверхень: Поверхні та їх загальні рівняння. Прості та площі прямих й дотичні до поверхні. Нормальні перерізи Індикатрита Дюпона. Кривини поверхні: Гавса та Ейлера. Кривині ліній. Огортальні поверхні 1. й 2. роду й руб повороту. Поверхні розгортання. Родини поверхень. Лінійні поверхні. Оборотові поверхні. Евольюта й евольвента просторової кривої. Геодезична й тангенціальна кривина та обчислення їх луча.

14. *Герасименко П., лект., др.* — Основи термодинаміки. Кн. 1. 1925 р. стор. 115. Кч. 30—

Основи термодинаміки. Перший закон термодинаміки й прикладення його до однородних і різнородних систем. Термохімічні прикладення. Другий закон термодинаміки. Прикладення його до однородних систем. Ефект Джуля Томсона. Абсолютні теплоти. Термодинамічна рівновага й її умови. Зміни стану купности. Правило фаз Гібса.

Термодинамічний розгляд зміни поверхневого напруження й обрахунок вільної енергії з електричних помірів.

15. *Січинський В., лект.* — Конспект історії всесвітнього мистецтва. Частина перша до Ренесанса. Прага, 1925 стр. 264 (в тексті 53 рисунки). Ціна Кч. 37—

Передісторична доба. Єгипет. Месопотамія. Староперське мистецтво. Мала Азія Мистецтво стародамериканське. Єгейське мистецтво. Греція. Грецьке мистецтво на Україні. Етрусське мистецтво. Рим. Мистецтво Далекого Сходу (Індія, Хіни, Японія). Старохристиянське мистецтво. Візантія. Візантійське мистецтво на Заході і Сході (Вірменія, Болгарія, Сербія, Новгород). Магометанське мистецтво. Магометанське мистецтво на Україні (Татарське мистецтво в Криму). Мистецтво передкаролінгської, каролінгської й отонської доби. Романське мистецтво у Франції, Німеччині, Італії, Іспанії, Англії, і північних краях. Романське мистецтво в Чехії. Українське мистецтво старокнязівської доби (X—XIII ст.). Романське мистецтво в Польщі. Готика у Франції, Фляндрії, Англії, Німеччині, Італії і Чехії. Італійське малярство від серед. XIII до кінця XIV ст. Готика в Польщі. Українське мистецтво XIV—XV ст. (доба готики). Додаток: Спис ілюстрацій альбома „Стили“.

16. *Січинський В., лект.* — Стили. Альбом рисунків для Конспекта історії всесвітнього мистецтва. Упорядкував і виконав рисунки В. Січинський. XX таблиць розміру (26 $\frac{1}{2}$ ×20), 283 рис. (архитектура, різьба, декоративне малярство, орнаментика). Друковано в Графічному Інституті „Уніє“ в Празі. Ціна Кч. 18—

Зміст: I—II Єгипет. III Асирія. IV Персія, Фінікія, Мала Азія. V—VII Греція. VIII Рим. IX Індія, Хіни, Японія. X. Старохристиянське мистецтво — Візантія. XI Вірменія, Болгарія, Новгород. XII Магометанське мистецтво — Мавританський стиль. XIII Романський стиль. XIV Україна (візантійсько-романська доба). XV Готика. XVI Ренесанс. XVII Україна (доба готики і ренесанська). XVIII Бароко-Рококо. XIX Українське бароко. XX Українське дерев'яне будівництво

17. *Сімович Василь, проф., др.* — Нарис граматики староболгарської (староцерковнославянської) мови. Прага, 1926. 6 + 385. Ціна Кч. 70—

Від: Староболгарська мова, її назва, історія славянських братів, кирилиця та глаголиця, староболг. пам'ятники, література.

Звучня а) голосівочня староболг. мови, голосівки а, о, е, ё, і, и, у, носові голосівки, глухі, стрбл. перзвук, зміни голосівкові, б) шелестівочня: плавкі, носові, губні, зубні, заднепіднебні, сичні, африкати й їхні зміни; инчі зміни в ділянці шелестівоч.

Відміна: імеників (о-пні, и-пні, ā-пні, і-пні, шелест. пні) та прикметників, займеників, зложена відміна прикм., числівників, дієслів.

Скрізь порівняння з індогерм. та праслав. мовою, порівняння з инчими слав. мовами, висновки щодо укр. мови.

Невідмінні части мови: прийменики, прислівники, сполучники.

18. *Ливотко А., лект.* — Дошкільне виховання, Прага, 1926 стор. 200 . . . Кч. 25—

Закінчується друком.

19. *Кушнір В., доц., др.* — Підручник німецької мови. Прага, 1926 р.

20. *Чижевський Д., лект.* — Грецька філософія до Плятона. Хрестоматія. 1926 р.

Зміст. I. Вступ. Джерела історії античної філософії. Рештки творів. Нові знаходи. Фрагменти. Свідчення про філософів. Критика джерел.

II. Хрестоматія. А. Досократики. Талес. Анаксимандр. Анаксимен. Геракліт. Пітагорейці, Елейська школа: Ксенофан, Парменід, Зенон. Меліс. Атомісти: Левкіп і Демокрит. Емпедокл. Анаксагор. Софісти: Протагор, Горгій, Продик, Гипій, Антифон, Критій. В. Сократ і Сократовці. Сократ. Мегарська школа. Елідо-еритрейська школа. Киніки. Киренаїки.

III. Примітки. Питання. Індекс.

21. *Дольницький М., лект., др.* — Основи фізичного землезнання. Прага, 1926.

II. Друком.

22. *Ярема Я., проф., др.* — Психографія в школі (зразок психографічної схеми з коментарем). 1923, стор. IV + 42. Ціна Кч. 7—

III. Літографується.

1. *Білецький Л., проф.* — Українська народня поезія.

2. *Сімович В., проф., др.* — Староболгарська й староукраїнська хрестоматія.

3. *Лорченко М., проф.* — Експериментальна фізика, кн. I: Механіка.

4. *Дяченко В., лект.* — Числення ймовірностей.

5. *Іванченко Є., проф.* — Теорія означених інтегралів і інтегрування диференціальних рівнянь.

6. *Савицький П., лект., др.* — Геологія.

7. *Чижевський Д., доц.* — Виклади з історії філософії ч. I. — Антична філософія. Ч. III. — Новітня філософія.

8. *Чижевський Д., доц.* — Короткий курс естетики.

9. *Гула Ф., доц.* — Теоретична астрономія.

Одна корона чеська = 3 америк. центи.

Адреси для замовлень:

1. *Ukrajinské Nakladatelství „Stjác“.*
Praha—Smíchov, ul. Malátova, č. 19/III. Č. S. R.

2. *Ukrajinskýj Hromadskýj Vydavničnýj Fond.*
Praha—Vrřovice, č. 665. Č. S. R.

Прага — липень — 1926 р.